

“தகப்பனாகிய ஆபிரகாம்”

[4:9-17அ]

பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும் ஆபிரகாம் ஒரு திறவுகோல் உருவமாக இருக்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டில் இவரது பெயர், பவுல் அல்லது பேதுரு ஆகியோருடைய பெயர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் அடிக்கடி காணப்படுகிறது!¹ இரண்டு ஏற்பாடுகளிலும் இவர், தேவனுக்குச் சிநேகிதர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார் (ஏசாயா 41:8; யாக்கோபு 2:23). ஹியூகோ மெக்கார்டு என்பவர், “அவர் [ஆபிரகாம்] தேவனுக்குள் பெருமகிழ்வு அடைந்தபடியால், அவருக்குள் தேவன் பெருமகிழ்வு அடைந்தார்” என்று கூறினார்.²

ரோமர் 4ல், விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு ஆபிரகாம் பவுலின் முதன்மை உதாரணமாக இருந்திருக்கிறார். இந்தப்பாடம் 4:9-17அ வரையிலான வசனப்பகுதிகளை மையங்கொண்டிருக்கும். ஆபிரகாமின் தகப்பனார்த்துவம்/பிதார்த்துவம் என்பது இவ்வசனப்பகுதியின் ஒரு ஆய்வுக்கருத்தாகும். 12ம் வசனத்தில் இவர், “தகப்பனாகிய ஆபிரகாம்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். 16ம் வசனத்தில் பவுல் “நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனாகிய ஆபிரகாம்” என்று பேசினார்; 11ம் வசனத்தில் அவர் [பவுல்] இவரை [ஆபிரகாமை] “விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் ... அவன் தகப்பனாயிருக்கும்படிக்கு” என்று அழைத்தார்.

வசனப்பகுதியை நாம் படிப்பதற்கு முன்னர், ஆபிரகாமின் வாழ்க்கையில் நடந்த முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளையும் அவை நடந்த வரிசைக்கிரம முறையையும் நமது நினைவுக்குக் கொண்டுவருவோம். ஆபிரகாமுக்குச் சூமார் அறுபது வயதானபோது, அவரைத் தேவன், கல்தேயரின் ஊர் என்ற நகரில் இருந்து (ஆதி யாகமம் 11:31; 15:7) வெளியேறும்படி அழைத்தார். அவரும் அவரது தந்தையான தேராகு என்பவரும், குடும்பத்தில் இருந்த மற்றவர்களும், ஆரானுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். (“ஆபிரகாம் பயணம் செய்த நாடுகள்” என்ற வரைபடத்தைக் காணவும்). தேராகுவின் மரணத்திற்குப் பின்பு (11:32), ஆபிரகாமுக்கு எழுபத்தி ஐந்து வயதானபோது (12:4), அவருக்குத் தேவன் தரிசனமாகிப் பின்வருமாறு கூறினார்,

நீ உன் தேசத்தையும், உன் இனத்தையும்,
உன் தகப்பனாடையையும் விட்டையும் விட்டுப் புறப்பட்டு,
நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசத்துக்குப் போ.
நான் உன்னைப் பெரிய ஜாதியாக்கி, உன்னை ஆசீர்வதித்து,
உன் பேரைப் பெருமைப்படுத்துவேன்;
நீ ஆசீர்வாதமாய் இருப்பாய்.
உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பேன்,

உன்னைச் சபிக்கிறவனைச் சபிப்பேன்.
 பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம்
 உனக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படும் (ஆதியாகமம் 12:1ஆ-3).

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு, செல்வத்தின் ஆசீர்வாதத்தையும், மக்களின் ஆசீர்வாதத்தையும் மற்றும் பாதுகாப்பின் ஆசீர்வாதத்தையும் கொடுத்தார்; ஆனால் வாக்குத்தத்தத்தின் நோக்கம்தான் நமக்கு மிகவும் ஆர்வமுள்ள விஷயமாக இருக்கிறது: “உனக்குள் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” (கலாத்தியர் 3:8ஐக் காணவும்).

ஆபிரகாம் கானான் நாட்டிற்கு வந்தார்; ஆனால் ஒரு பத்தாண்டு அல்லது அதற்குச் சற்றேறக்குறையச் சமமான காலம் கடந்துபின்புகூட, அவருக்கும் சாராளுக்கும் பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லை. அவரது சந்ததிகள் பூமியின் மண்ணைப்போலவும் (ஆதியாகமம் 13:16) வாணத்தின் நட்சத்திரங்களைப்போலவும் (ஆதியாகமம் 15:5) எண்ணிறந்தவையாக இருக்கும் என்று அவருக்குத் தேவன் வாக்களித்திருந்தார். அந்த வேளையில், ஆபிரகாம் “கர்த்தரை விசுவாசித்தான், அதை அவர் அவனுக்கு நீதியாக எண்ணினார்” என்று கூறப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 15:6).

இன்னொரு பதினான்கு ஆண்டுகள் கடந்து சென்றன. ஆபிரகாமுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது வயதானபோது, அவருக்குத் தேவன் மீண்டும் தரிசனமாகி, பின்வருமாறு கூறினார்:

... நான் உன்னோடே பண்ணுகிற
 என் உடன்படிக்கை என்னவென்றால்,
 நீ திரளான ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனாவாய்.
 இனி உன் பேர் ஆபிராம் (“மேன்மையான தகப்பன்”)
 என்னப்படாமல்,
 நான் உன்னைத் திரளான ஜாதிகளுக்குத்
 தகப்பனாக ஏற்படுத்தினபடியால்,
 உன் பேர் ஆபிரகாம் (“திரளான ஜனக்கூட்டத்தின் தகப்பன்”)
 என்னப்படும்.
 உன்னை மிகவும் அதிகமாய்ப் பலுகப்பண்ணி,
 உன்னிலே ஜாதிகளை உண்டாக்குவேன்; ...
 (ஆதியாகமம் 17:4-6).

அந்த வேளையில், தேவன் விருத்தசேதனச்சடங்கை ஏற்படுத்தினார் (ஆதியாகமம் 17:9-14, 23-27). அது “எனக்கும் உங்களுக்குமுள்ள உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாயிருக்கும்” என்று தேவன் கூறினார் (வசனம் 11).

நமது அடுத்த பாடத்தில், ஆபிரகாமின் வாழ்வைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறுவோம்; ஆனால் இந்த எடுத்துரைப்புக்கு, நாம் ஒரு கடைசி நிகழ்ச்சியைக் கவனிக்க விரும்புகிறோம். 22ம் அதிகாரத்தில், ஆபிரகாம் தமது விசுவாசத்திற்கு மிகவும் கடினமான சோதனையைச் சந்தித்திருந்த பின்பு,³ தேவன் ஆபிரகாமுடனான தமது உடன்படிக்கையைப் புதுப்பித்து, “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று கூறினார் (22:18அ).

வசனப்பகுதியை நாம் பரிசீலனை செய்கையில், இந்த வரிசை முறையைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.⁴ பவுல், நியாயப்பிரமாணம்/கிரியை முறை

மையை கிருபை/விசுவாசம் முறைமையுடன் நேரெதிராக ஒப்பிட்டு, “தேவனுடைய திகைப்புக்குரிய ‘கணக்கிடும் ஏற்பாடு’” பற்றித் தொடர்ந்து பேசினார். இருப்பினும், நமது பாடத்தில் “தகப்பனாகிய ஆபிரகாம்” பற்றியே கவனக்குவிப்பு இருக்கும். அவர் ஏன் “நம் எல்லாருக்கும் தகப்பனாக” இருக்கிறார் என்று கண்டறிய நாம் விரும்புகிறோம்.

அவர் விருத்தசேதனம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பே நீதிமானாக்கப்பட்டதால் அவர் “தகப்பனாகிய ஆபிரகாமாக” இருக்கிறார் (4:9-12)

இரண்டு உண்மைகள் யூதர்கள் எல்லாருடைய இருதயங்களுக்கும் மிகவும் பிரியமானவைகளாக இருந்தன: அவர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டிருந்த உண்மையும் அவர்கள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொண்டிருந்த உண்மையும். இவைகள் அவர்களை யூதர்களாக்கியிருந்தன மற்றும் அவர்களைத் தேவனுடைய பார்வையில் விசேஷித்தவர்களாக்கி இருந்தன. அவர்கள் தாங்கள் நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு விருத்தசேதனத்தையும் நியாயப்பிரமாணத்தையும் சார்ந்திருந்தனர்.⁵ ரோமர் 2ல் பவுல் முதலாவதாக நியாயப்பிரமாணத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடி (வசனங்கள் 17-24) பின்பு விருத்தசேதனத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினார் (வசனங்கள் 25-29). 4:9-12ல் அவர் அந்த இரு காரணிகளைப் பற்றி மீண்டும் - எதிர்வரிசையில் கலந்துரையாடினார்.

“விருத்தசேதனம் இல்லாதிருக்கையில்”

நமது முந்திய பாடம் பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் முடிந்தது:

அந்தப்படி, கிரியைகளில்லாமல் தேவனாலே நீதிமானென்றெண்ணப் படுகிற மனுஷனுடைய பாக்கியத்தைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு:

“எவர்களுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ,

எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ,

அவர்கள் பாக்கியவான்கள்.

எவனுடைய பாவத்தைக் கர்த்தர் எண்ணாதிருக்கிறாரோ,

அவன் பாக்கியவான் என்று தாவீது சொல்லியிருக்கிறான்” (4:6-8).

அவ்வசனப்பகுதியில், “பாக்கியவான்” என்பது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுதலைக் குறிக்கிறது. பவுல் அடுத்து, “இந்தப் பாக்கியம் விருத்தசேதனமுள்ளவனுக்கு மாத்திரம் வருமோ, விருத்தசேதனமில்லாதவனுக்கும் வருமோ?” என்று கேட்டார் (வசனம் 9அ). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், யூதர்களுக்கு மாத்திரம்தான் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுமா, அல்லது புறஜாதியாருக்கும் மன்னிக்கப்பட முடியுமா? பல யூதர்கள், “அப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் யூதர்களுக்கு மாத்திரமே உரியவைகளாக உள்ளன!” என்று பதில் அளித்திருப்பார்கள். இருப்பினும், பவுல் தேவனுடைய கிருபையின் அளிப்புகள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரியவை என்று நிலைநாட்டுவார்.

முதலில் பவுல் தமது வாசகர்களுக்குத் தமது நிருபண வசனத்தை நினைவுபடுத்தினார் (ஆதியாகமம் 15:6): “ஆபிரகாமுக்கு விசுவாசம் நீதியாக எண்ணப்பட்டது [logizomai] என்று சொல்லுகிறோமே” (ரோமர் 4:9ஆ). பின்பு அவர், “அது [ஆபிரகாமுக்கு நீதி] எப்பொழுது [எந்த

கூழ்நிலையின்கீழ்] அவனுக்கு அப்படி எண்ணப்பட்டது [logizomai]? அவன் விருத்தசேதனமுள்ளவனாயிருந்தபோதோ, விருத்தசேதனமில்லாதவனாயிருந்தபோதோ?” (வசனம் 10அ). இது பெரும்பான்மையான யூதர்கள் ஒருக்காலும் ஆழ்ந்து சிந்தித்திராத கேள்வியாக இருந்தது.

பவுல் தமது சொந்தக் கேள்விக்குத் தாமே பதில் அளித்தார்: “விருத்தசேதனமுள்ளவனாயிருந்தபோதல்ல, விருத்தசேதனமில்லாதவனாயிருந்தபோதே” (வசனம் 10ஆ). ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டது பற்றிய கூற்றானது, ஆதியாகமம் 15ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது, இது நடந்து குறைந்தபட்சம் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின்புதான் ஆதியாகமம் 17ல் உள்ள விருத்தசேதனச்சடங்கு ஏற்படுத்துதல் பற்றிய விவரம் நடைபெற்றது.⁷ யூத ஆண்கள் ஒரு கருத்தமைவில், விருத்தசேதனம் அவர்களை “யூதர்கள்” ஆக்கிற்று என்று நம்பினர்; அவர்கள் யூதர்களை “விருத்தசேனம்” என்றும் புறஜாதியார்களை “விருத்தசேதனமில்லாமை” என்றும் குறிப்பிட்டனர். இவ்விதமாக, அவர்களின் சொந்த நியாயப்படுத்துதலின்படி ஆபிரகாம் “ஒரு யூதராக” ஆவதற்கு முன்னரே - அதாவது அவர் “ஒருபுறஜாதியாராக” இருந்தபோதே - விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்றாகியது!

அது இன்னொரு கேள்வியை எழுப்புகிறது: பின்பு, ஏன், தேவன் ஆபிரகாமும் அவரது குடும்பத்தில் இருந்த மற்ற ஆண்களும் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளை இட்டார்? அது இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அல்ல என்றால் அந்தச் சடங்கின் நோக்கம் என்னவாக இருந்தது? தொடர்ந்து, பவுல் “மேலும் விருத்தசேதனமில்லாத காலத்தில் அவன் [ஆபிரகாம்] விசுவாசத்தினாலே அடைந்த நீதிக்கு முத்திரையாக [sphragis] விருத்தசேதனமாகிய அடையாளத்தைப் [semeion] பெற்றான்” (ரோமர் 4:11அ). இந்தச் சடங்கை ஏற்படுத்தியதில் தேவன் ஆபிரகாமிடம், “... விருத்தசேதனம் பண்ணக்கடவீர்கள். அது எனக்கும் உங்களுக்குமுள்ள உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாயிருக்கும்⁸” என்று கூறியிருந்தார் (ஆதியாகமம் 17:11). விருத்தசேதனம் என்பது யூதர்களை இரட்சிப்பதற்காக கொடுக்கப்படவில்லை, ஆனால் ஒரு “அடையாளமாக”வும் ஒரு “முத்திரை”யாகவும் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்தது: “அவர்களை அடையாளப்படுத்த ஒரு அடையாளமாக”வும், “அவர்களை அங்கீகரிக்க ஒரு முத்திரையாகவும்.”⁹

இந்த இடத்தில், நாமகரணக்கூட்டங்களின் விளக்கவுரையாளர்கள் பலர், “நூனஸ்நானமும் அதைப் போன்றதாகவே உள்ளது. அது நமது இரட்சிப்புக்கு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, ஆனால் அது நாம் நீதிமானாக்கப்பட்டதற்கான ஒரு அடையாளமாகவும் முத்திரையாகவும் மாத்திரமே உள்ளது” என்று கூடுதலாகக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். பவுல் இப்படிப்பட்ட நடைமுறைப்பயன்பாடு எதையும் ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை என்ற உண்மையிருப்பினும் கூட, அவர்கள் இந்தத் தெரியமான உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றனர். நாமகரணக்கூட்ட விளக்கவுரையாளர் ஒருவர், “ரோமர் 4ல் நூனஸ்நானம் பற்றி ஏதாவது விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது என்பது ஏற்புடையதாக இருப்பதில்லை ...” என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.¹⁰ பவுல் (நாம் நூனஸ்நானப்படுத்தப்படும்போது பெற்றுக்கொள்ளும்; நடபடிகள் 2:38) பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வரத்தை ஒரு “முத்திரை” என்று குறிப்பிட்டார் (எபேசியர் 1:13, 14ஐக் காணவும்). நாம் ரோமர் 6ஐப் படிக்கும்போது, நூனஸ்நானத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம்.

“விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் தகப்பன்”

ஆபிரகாம், “விருத்தசேதனமில்லாதவர்களாய் விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் ... தகப்பனாயிருக்கும்படிக்கு” விருத்தசேதனம் பண்ணப்படுவதற்கு முன்பே விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்று பவுல் இதை முடித்துவைத்தார் (4:11ஆ). ஆபிரகாம் யூதர்களுக்கு மாம்சப்பிரகாரமான முற்பிதா (prowator) என்பதைப் பவுல் குறிப்பிட்டிருந்தார் (வசனம் 1); இப்போது அவர் இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்கிற புறஜாதியாருக்கு அவர் [ஆபிரகாம்] ஆவிக்குரிய தகப்பனாக (pater) இருந்தார் என்று அறிவித்தார். ஆபிரகாமுக்குச் செய்யப்பட்டதுபோன்றே, புறஜாதியார்கள் விசுவாசித்தால், அது “அவர்களுக்கும் நீதியாக (தேவனுடன் நேராக நிற்குதல்) எண்ணப்படும் [logizomai]” (வசனம் 11இ). AB வேதாகமம், இது “அவர்களின் கணக்கில் வரவுவைக்கப்படும்” என்று கூறுகிறது. “தேவனுடைய திகைப்புக்குரிய ‘கணக்கு வைக்கும் ஏற்பாடு’ ” எல்லாருக்கும் கிடைக்கிறது!

இது யூதர்களை வெளியே விட்டுவிட்டதா? இல்லை, ஆபிரகாம் இன்னமும் “விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டுள்ளவர்களுக்கு [யூதர்களுக்கு] தகப்பனாக [pater]” இருந்தார் (வசனம் 12அ). இருப்பினும், யூதர்கள் ஆபிரகாம் “விருத்தசேதனத்தைப் பெற்றவர்களாய் மாத்திரமல்ல, நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் விருத்தசேதனமில்லாத காலத்தில் அடைந்த விசுவாசமாகிய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்குத் தகப்பனாக” இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்தறிய வேண்டியிருந்தது (வசனம் 12ஆ). இயேசு தம்மை விமர்சித்தவர்களிடத்தில், “நீங்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாயிருந்தால் ஆபிரகாமின் கிரியைகளைச் செய்வீர்களே” என்று கூறியிருந்தார் (யோவான் 8:39). குறிப்பாக, அவர்கள் ஆபிரகாம் “விருத்தசேதனமில்லாத காலத்தில்” கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை தாங்களும் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது (ரோமர் 4:12அ).

ஆபிரகாம் ஒரு கருத்தில் “யூதர் ஆவதற்கு” பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்பதே அவர் “விசுவாசிக்கிற எல்லாருக்கும் தகப்பனாயிருக்கிறார்” (வசனம் 11) என்பதற்குப் பவுலின் முதல் நிரூபணமாக இருந்தது. ஆகையால் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது “மாம்சத்தின்படியானதல்லாமல், விசுவாசத்தின்படியானதாக” உள்ளது.¹¹ தேவன் விருத்தசேதனம் இல்லாத விசுவாசி ஒருவரை, ஏற்றுக்கொள்வார் மற்றும் அவர் விருத்தசேதனமுள்ள அவிசுவாசி ஒருவரைப் புறக்கணிப்பார் என்பது பல யூதர்களுக்கு மிகவும் அதிர்ச்சியூட்டுவதாக ஒலித்திருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினால், நீங்களும் கூட “நமது பிதாவாகிய ஆபிரகாமின் விசுவாச அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுங்கள்.” குறிப்பாக, ஆபிரகாமின் புதிய ஏற்பாட்டுப் பிள்ளை என்ற வகையில் நீங்கள் இயேசுவில் உங்கள் நம்பிக்கையை வைத்து அவரது சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

**அவர் நியாயப்பிரமாணம் தரப்பட்டதற்கு
முன்னதாகவே நீதிமானாக்கப்பட்டதால் அவர்
“தகப்பனாகிய ஆபிரகாமாக” இருக்கிறார்
(4:13-17அ)**

யூதர்களை மற்றவர்களிடத்தில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்தின இரண்டாவது விஷயத்தை நோக்கிப் பவுல் தமது கவனத்தைத் திருப்பினார்: மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம். F. F. புரூஸ் என்பவரின் கூற்றுப்படி, பவுல் “விருத்தசேதனம் என்பது ஆபிரகாம் தேவனால் நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு ஒன்றும் செய்திருக்கவில்லை என்றால், ... நியாயப்பிரமாணம் அதைக்குறித்து இன்னும் குறைவாகவே ஒன்றும் செய்திருக்காது” என்று கூறினார்.¹²

“வாக்குத்தத்தம்”

முதலில் பவுல், “உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பான் என்கிற வாக்குத்தத்தம் ஆபிரகாமுக்காவது மற்றும் சந்ததிக்காவது¹³” என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் (4:13அ). “வாக்குத்தத்தம்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள (epangelia என்ற) வார்த்தையானது 4:13-21ல் ஒரு திறவுகோல் வார்த்தையாக உள்ளது. இதன் பெயர்ச்சொல் வடிவம் நான்கு முறைகள் காணப்படுகையில் (வசனங்கள் 13, 14, 16, 20), இதன் வினைச்சொல் வடிவம் ஒருமுறை காணப்படுகிறது (வசனம் 21). இவையாவும், ஆபிரகாமும் அவரது சந்ததிகளும் “உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பார்கள்” என்ற “வாக்குத்தத்தத்தை” குறிப்பிடுகின்றன. இந்தப்பகுதி பற்றிய நினைவூட்டுதலில் நான் இதை “வாக்குத்தத்தம்” என்று குறிப்பிடுவேன்.

ஆபிரகாம் “உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பார்” என்பதற்குக் குறிப்பிடத்தக்க வாக்குத்தத்தம் எதுவும் ஆதியாகமத்தில் இருப்பதில்லை,¹⁴ எனவே இது தேவன் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுத்த பல்வேறு வாக்குத்தத்தங்களைத் தொகுத்துரைக்கப் பவுலின் வழிவகையாக இருக்கலாம், ஒருவேளை இவற்றில் ஒன்று இந்த அப்போஸ்தலரின் சிந்தையில் மிகமேலானதாக இருந்திருக்கலாம்: “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” (ஆதியாகமம் 22:18அ; 12:3ஐக் காணவும்). வேறொரு இடத்தில், பவுல் இது மேசியாத்துவ வாக்குத்தத்தமாக இருந்தது என்று சுட்டிக்காண்பித்தார்: “ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் பண்ணப்பட்டன; சந்ததிகளுக்கு என்று அநேகரைக் குறித்துச் சொல்லாமல், உன் சந்ததிக்கு என்று ஒருவனைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார், அந்தச் சந்ததி கிறிஸ்துவே” (கலாத்தியர் 3:16).

கிறிஸ்துவின் மூலமாக, ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியார் “உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பவர்கள்” ஆகின்றனர் (மத்தேயு 5:5ஐ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்). கொரிந்துவில் இருந்த சபைக்கு எழுதிய போது, பவுல் “எல்லாம் உங்களுடையதே; ... ஜீவனாகிலும், மரணமாகிலும், நிகழ்காரியங்களாகிலும், வருங்காரியங்களாகிலும், எல்லாம் உங்களுடையது” (1 கொரிந்தியர் 3:21ஆ, 22) என்று கூறினார். எல்லாம் “நம்முடையது” என்பது, எல்லாம் தேவனுக்குரியவை, மற்றும் நாம் அவரது பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம் என்ற கருத்தில் ஆனதாகும். தேவன் தமது பிள்ளைகளைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்கிறார்

மற்றும் நமக்குத் தேவையானவற்றைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அவர் உறுதிப்படுத்திக்கொள்கிறார்.

“... என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று உங்கள் ஜீவனுக்காகவும், என்னத்தை உடுப்போம் என்று உங்கள் சரீரத்துக்காகவும் சுவலைப்படாதிருங்கள். ... முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும்” (மத்தேயு 6:25-33).

“நியாயப்பிரமாணத்தினால் அல்ல”

அன்றியும், உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பான் என்கிற வாக்குத்தத்தம் ஆபிரகாமுக்காவது அவன் சந்ததிக்காவது நியாயப்பிரமாணத்தினால் கிடையாமல் விசுவாசத்தினால் வருகிற நீதியினால் கிடைத்தது. நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சுதந்தரவாளிகளானால் விசுவாசம் வீணாய்ப்போம், வாக்குத்தத்தமும் அவமாகும். மேலும் நியாயப்பிரமாணம் கோபாக்கினையை உண்டாக்குகிறது, நியாயப்பிரமாணமில்லாவிட்டால் மீறதலுமில்லை. ஆதலால், சுதந்தரமானது கிருபையினால் உண்டாகிறதாயிருக்கும்படிக்கு அது விசுவாசத்தினாலே வருகிறது (4:13-16அ).

தேவன் ஆபிரகாமுக்கும் அவரது சந்ததிகளுக்கும் வாக்குத்தத்தத்தைக் கொடுத்தார், ஆனால், அது அவர் மோசேக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்ததால் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.¹⁵ பவுல் இது “நியாயப்பிரமாணத்தினால் கிடையாமல்” என்று கூறினார் (4:13ஆ); மோசேக்கு நியாயப்பிரமாணம் “நானூற்று முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு” கொடுக்கப்பட்டதால் (கலாத்தியர் 3:17), இது நியாயப்பிரமாணத்தினால் கிடைத்ததாக இருந்திருக்க முடியாது. மாறாகப், பவுல் வாக்குத்தத்தமானது “விசுவாசத்தினால் வருகிற நீதியினால் கிடைத்தது” என்று கூறினார் (ரோமர் 4:13இ).

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு தரப்பட்டது என்ற உண்மை, வாக்குத்தத்திற்கு நியாயப்பிரமாணம் ஒன்றையும் செய்யவில்லை என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரமாக உள்ளது. இருப்பினும் பவுல் இத்துடன் விட்டுவிடவில்லை. அவர் நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் முறைமையை கிருபை/விசுவாசம் முறைமையுடன் நேரெதிராக ஒப்பிடத்தொடர்வதற்கு இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். மூலவசனத்தில், 13 மற்றும் 14ம் வசனங்களில் “நியாயப்பிரமாணம்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்னதாக (“the” என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு இணையான) திட்டவட்டச் சுட்டுச்சொல் எதுவும் இருப்பதில்லை. பவுல், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தையே தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பதை நாம் அறிவதற்குச் சந்தர்ப்பப்பொருள் அனுமதிக்கிறது, ஆனால் திட்ட வட்டச் சுட்டுச்சொல் இல்லாமை என்பது இவ்விடத்தில் பொதுவான நடைமுறைச் செயல்பாடு ஏற்படுத்தப்படலாம் என்பதைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்படுதல் என்பது நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடித்தலைச் சார்ந்திருக்கும் என்றால், வாக்குத்தத்தமானது ஒருக்காலும் நிறைவேற்றப்படாததாகவே நிலைத்திருக்கும்,

ஏனென்றால் எவரொருவரும் - ஆபிரகாமும் கூட - நியாயப்பிரமாணத்தை (எந்தப்பிரமாணத்தையும்) பூரணமாகக் கடைப்பிடிக்க இயலாதிருந்தனர். வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேற்றம் கிருபை/விசுவாச முறைமையைச் சார்ந்திருந்தது என்பதே பவுலின் முடிவாக இருந்தது: அது “விசுவாசத்தினால் வருகிற நீதியினால் கிடைத்தது” (வசனம் 13இ).

“நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சுதந்தரவாளிகளானால் விசுவாசம் வீணாய்ப்போம், வாக்குத்தத்தமும் அவமாகும்” (வசனம் 14). பவுல் “நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்கள்” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தியபோது அவர் யூதர்களையே தமது சிந்தையில் முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தார் (வசனம் 16ஐக் காணவும்). இருப்பினும், 14ம் வசனத்தில் உள்ள “நியாயப்பிரமாணம்” என்பது மூலவசனத்தில் ஒரு பொதுவான வார்த்தையாக இருந்தபடியால், இந்தக்குறிப்பு நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் முறையைச் சார்ந்திருக்கும் எவரையும் உள்ளடக்கிற்று. வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது நியாயப்பிரமாணம்/ கிரியைகள் முறைமையைச் சார்ந்திருக்கும் என்றால், இரு விளைவுகள் நடைபெறும்.

முதலாவது, “விசுவாசம் வீணாய்ப்போம்.” “வீணாய்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*kenos* என்ற) வார்த்தையானது அடிப்படையாக “வெறுமை” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹⁶ AB வேதாகமத்தில் “empty of all meaning” (“எல்லா அர்த்தத்திலும் வெறுமையாக”) என்றுள்ளது. நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் முறைமையையும் கிருபை/விசுவாசம் முறைமையும் உடனொத்து இருக்க இயலாதவையாகும். நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் முறையையொன்று நிலைநாட்டப்படுமென்றால், கிருபை/விசுவாசம் முறையையானது நீக்கிப்போடப்படுகிறது (இது எவரொருவரும் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பூரணமாகக் கடைப்பிடிக்க இயலாது என்பதால், நாம் அழிவுக்குள்ளாகிறோம் என்று அர்த்தப்படும்).

வாக்குத்தத்தமும் “அவமாகும்” என்பது இரண்டாவது விளைவாக இருக்கும். “அவமாகும்” என்பது “செயலற்றதாகக் குறைத்தல்” (*kata* [“கீழே”] கூட்டல் *argos* [“செயலற்ற தன்மை”]) என்று அர்த்தப்படும் *katargeo* என்ற கூட்டு வார்த்தைகளில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.¹⁷ AB வேதாகமத்தில் “annulled and has no power” (“ஒன்றுமற்றதாகக்கப்பட்டது மற்றும் வலிவற்றுள்ளது”) என்றுள்ளது. ஆபிரகாம் தேவனுடைய பிரமாணங்களைப் பூரணமாகக் கடைப்பிடித்தார் என்பதற்காக அவருக்கு வாக்குத்தத்தம் தரப்படவில்லை, ஆனால் அவர் விசுவாசம் கொண்டிருந்தார் என்பதற்காகவே அது அவருக்குத் தரப்பட்டிருந்தது (கலாத்தியர் 3:18ஐக் ஒப்பிடவும்). வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடித்தலைச் சார்ந்திருந்தது என்றால், “அதைப்பற்றி மறந்துவிடுங்கள்” என்று நாம் கூறமுடியும் (மற்றும் நாம் கூறுகிறோம்) - ஏனெனில் அது ஒருக்காலும் நிறைவேற்றப்படப்போவது இல்லை என்று பவுல் கூறினார்.

விஷயம் ஏன் இப்படி இருக்கிறது? ஏனென்றால், நியாயப்பிரமாணம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக, “நியாயப்பிரமாணம் கோபாக்கிணையை [οργη] உண்டாக்குகிறது” என்று பவுல் கூறினார் (ரோமர் 4:15அ). 15ம் வசனத்தில் “நியாயப்பிரமாணம்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்னதாக ஒரு திட்டவாட்டச் சுட்டுச்சொல் உள்ளது, எனவே, பவுல் மோசேயினுடைய நியாயப்பிரமாணம்

என்பது, நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் என்ற முறைமையைப் பொறுத்த மட்டில் “விதிக்கு ஒரு விதிவிலக்காக” இருக்கும் என்று கருதியிருந்த யூதர்களை நேரடியாக எதிர்த்து நின்றார்.

“நியாயப்பிரமாணம் கோபாக்கினையை உண்டாக்குகிறது” என்று பவுல் கூறியபோது, மோசேயினுடைய நியாயப்பிரமாணம் மதிப்பு எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று அவர் கூறவில்லை (7:12ஐக் காணவும்); அது தேவனால் தரப்பட்டதாக இருந்ததே. மாறாக, அவர் நியாயப்பிரமாணத்தை எவரொருவராலும் பூரணமாகக் கடைப்பிடிக்க இயலாதபடியால், முடிவில் நியாயப்பிரமாணம் முழுவதும் கோபாக்கினையை உண்டாக்கும் என்றே அவர் கூறினார். 7ம் அதிகாரத்தின் தொடர்பாக நாம் இதை இன்னும் முழுமையாகக் கவனிக்கவேண்டும். இந்த வேளைக்கு, “நியாயப்பிரமாணம் என்பது பின்வரும் மூன்று வழிமுறைகளில் கோபாக்கினையைக் கொண்டுவருகிறது” என்பதை மாத்திரம் நாம் கவனிப்போம்:

- அது பாவம் பற்றிய (பாவம் என்றால் என்ன என்ற) உணர்வைக் கொண்டுவருகிறது (3:20).
- ஒரு கருத்தில், அது பாவத்தை ஊக்குவிக்கிறது (*செய்யக் கூடாது* என்று சொல்லும்போது சில பிள்ளைகளின் பதில்செயல்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கவும்) (5:20அ; 7:5ஐக் காணவும்).
- அது பாவத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறது (உபாகமம் 28:58, 59ஐக் காணவும்).

நியாயப்பிரமாணம் என்பது “பிரச்சனையைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், ஆனால் அதற்கு மாற்று அளிக்க இயலாது” என்பதே நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரச்சனையாக இருந்தது.¹⁸

“நியாயப்பிரமாணம் கோபாக்கினையை உண்டாக்குகிறது” என்று கூறிய பவுல், அத்துடன் வாசகர்களைத் திகைப்பில் ஆழ்த்திய கூற்று ஒன்றையும் கூட்டினார்: “நியாயப்பிரமாணமில்லாவிட்டால் மீறுதலுமில்லை” (4:15ஆ). மீறுதல் [“violation”] என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள *parabasis* என்ற வார்த்தை, “சட்டவிரோதமாக நடத்தல்” [“transgression”] என அடிக்கடி மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது.¹⁹ இவ்வார்த்தை நியாயப்பிரமாணத்தை *நேரடியாக மீறுதல்* என்ற கருத்தை மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடுகிறது.

ஒருவேளை நாம் பவுலின் சிந்தனையை விரித்துரைத்தால், அவரால் நுழைக்கப்பட்ட கருத்து பற்றி இன்னும் சிறப்பாக புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆங்கிலத்திலோ அல்லது கிரேக்க மொழியிலோ, “நியாயப்பிரமாணம்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்பாக திட்டவட்டச் சுட்டுச்சொல் இல்லை, எனவே பவுல் பொதுவான பிரமாணம் ஒன்றின் கொள்கையையே இங்கு குறிப்பிட்டார்.

- “நியாயப்பிரமாணமில்லாவிட்டால் மீறுதலுமில்லை.” இதிலிருந்து நாம் நியாயப்பிரமாணம் *இருந்ததென்றால்* மீறுதலும் *இருக்கிறது* என்று முடிவுசெய்கிறோம்.
- எல்லா மனிதர்களுமே எழுதப்பட்ட அல்லது எழுதப்படாத பிரமாணம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளனர் - ஆனால் எவரொருவரும்

தாம் கொண்டுள்ள பிரமாணத்தை ஒருக்காலும் பூரணமாகக் கடைப்பிடித்தது இல்லை. நிறைவாக எல்லாருமே பிரமாணத்தை மீறியவர்களாகிறோம்.

- விஷயம் அப்படியிருப்பதால், பிரமாணம் என்பது எல்லாருக்கும் “கோபாக்கினையை” கொண்டுவருகிறது.

வசனம் 16ல் பவுல் பின்வரும் முடிவைக் கட்டியெழுப்பினார்: “ஆதலால் [நியாயப்பிரமாணம் ஆசீர்வாதத்தையல்ல, ஆனால் கோபாக்கினையைக் கொண்டுவருவதால்] ... அது [வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது] விசுவாசத்தினாலே வருகிறது” நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் முறைமை கோபாக்கினையை மாத்திரமே உண்டாக்க முடியும் என்றால், வாக்குத்தத்தம் என்பது கிருபை/விசுவாசம் என்ற முறைமையினால் மாத்திரமே நிறைவேற்றப்பட முடியும். Goodspeed என்பவர் மொழிபெயர்த்த வேதாகமத்தில் இது “That is why it all turns upon faith” என்றுள்ளது.

பவுல், “ஆதலால் சுதந்தரமானது கிருபையினால் [charis] உண்டாகிறதாயிருக்கும்படிக்கு, அது விசுவாசத்தினாலே வருகிறது” என்று கூறினார் (வசனம் 16அ). பிலிப்பீஸ் மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமம் இதை, “a matter of faith on man’s part and generosity on God’s [part]” என்று தரவழைத்துள்ளது. வாக்குத்தத்தம் என்பது - ஆபிரகாம் செய்திருந்தவற்றிற்காக அல்ல, ஆனால் அவரது விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அவர்மீது - பொழியப்பட்ட கொடையாக இருந்தது. யூதர்கள் “இனத்தினால் அல்ல, ஆனால் கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்டனர்”²⁰ என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டியிருந்தது (லூக்கா 3:7-9ஐக் காணவும்). நீங்களும் நானும் கூட, நமது இரட்சிப்பு “கிருபையினால் ஆனதாக இருப்பதற்கு அது விசுவாசத்தினாலே வருவதாக இருக்க வேண்டும்” என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாக உள்ளது!

“அநேக ஜாதிகளுக்குத் தகப்பன்”

ஆதலால், சுதந்தரமானது கிருபையினால் உண்டாகிறதாயிருக்கும் படிக்கு, அது விசுவாசத்தினாலே வருகிறது; நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்களாகிய சந்ததியாருக்கு மாத்திரமல்ல, நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுடைய விசுவாசத்தைச் சார்ந்தவர்களான எல்லாச் சந்ததியாருக்கும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிச்சயமாயிருக்கும்படிக்கு அப்படி வருகிறது. அநேக ஜாதிகளுக்கு உன்னைத் தகப்பனாக ஏற்படுத்தினேன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, அவன் தான் விசுவாசித்தவருமாய், மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல் அழைக்கிறவருமாயிருக்கிற தேவனுக்கு முன்பாக நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனானான் (வசனங்கள் 16, 17).

“எல்லாச் சந்ததியாருக்கும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிச்சயமாயிருக்கும்படிக்கு,” வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேற்றம், விசுவாசம் மற்றும் கிருபை ஆகியவற்றின் மூலமாக வந்தது (ரோமர் 4:16ஆ). நியாயப்பிரமாணம்/கிரியைகள் முறைமையானது வாக்குத்தத்தத்தை ஒன்றுமற்றதாக்கும் (வசனம் 14), ஆனால் கிருபை/விசுவாசம் முறைமையானது அதை நிச்சயமாக்குகிறது. “சந்ததியார்” என்பது “விதை”

என்பதற்கான *sperma* என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது வழக்கமாக ஒன்று அல்லது அதற்கு அதிகமான மாம்சப்பிரகாரமான சந்ததியார்களைக் குறிக்கிறது, ஆனால் இங்கு இந்தச் சொற்றொடர் *ஆவிக்குரிய* சந்ததியார்களைக் குறிக்கிறது.

“நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்களாகிய சந்ததியாருக்கு [யூதர்களுக்கு] மாத்திரமல்ல, நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுடைய விசுவாசத்தைச் சார்ந்தவர்களான எல்வாச் சந்ததியாருக்கும்” உத்தரவாதம் ஏற்படுத்தப்பட்டது (வசனம் 16இ).²¹ உத்தரவாதம் இயேசுவில் நம்பிக்கையை வைத்திருந்த யூதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, ஆனால் “... தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் ... அடைந்த விசுவாசமாகிய அடிச்சுவடுகளில் நடந்தவர்களுக்கும்” தரப்பட்டது (வசனம் 12). இவ்வாறு ஆபிரகாம், “நம்மெல்லாருக்கும் [ஆவிக்குரிய] தகப்பன்” ஆனார்; அதாவது, யூதரோ புறஜாதியாரோ யாராயிருப்பினும், விசுவாசம் கொள்கிற யாவருக்கும் அவர் தகப்பன் ஆனார்.

இது ஆபிரகாமுக்குத் தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் ஒன்றில் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது என்று பவுல் கூறினார்: “அநேக ஜாதிகளுக்கு உன்னைத் தகப்பனாக ஏற்படுத்தினேன்” என்று எழுதியிருக்கிறபடி” (வசனம் 17அ). ஆபிரகாமுக்கு தொண்ணூற்றொன்பது வயதானபோது அவருக்குத் தேவன் தரிசனமாகி அவருடன் தமது உடன்படிக்கையைப் புதுப்பித்துக்கொண்டதே இவ்விடத்தில் குறிக்கப்படுகிறது. அந்த வேளையில் தேவன் ஆபிரகாமிடத்தில், “... நான் உன்னைத் திரளான ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனாக ஏற்படுத்துவேன்” என்று கூறினார் (ஆதியாகமம் 17:5).

ஆபிரகாம் “அநேக மக்களினங்களுக்கு மாம்சப்பிரகாரமான தகப்பனாக” இருந்தார். அவர் தமது மகன் ஈசாக்கு மற்றும் தமது பேரன் யாக்கோபு ஆகியோர் மூலமாக இஸ்ரவேல் மக்களினத்திற்கு “தகப்பனாக” இருந்தார். இன்னொரு மகனான இஸ்மவேல், “அரபியர்களின் சந்ததியை உண்டாக்கியவர் [முன்னோர்] என்று கருதப்படுகிறார்.”²² அவர் கேத்தூரான் என்ற பெயர்கொண்ட இன்னொரு பெண் மூலமாக மற்ற மகன்களைக் கொண்டிருந்தார் (ஆதியாகமம் 25:1-4); இவர்களில் ஒருவர் மீதியானியர்களின் தகப்பனாக இருந்தார். ஆபிரகாமின் பேரன் ஏசாவினுடைய சந்ததியார்கள் ஏதோமியர்கள் ஆயினர் (ஆதியாகமம் 25:30ஐக் காணவும்).

இருப்பினும், ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்ட பவுல் ஆதியாகமம் 17:5ல் ஆவிக்குரிய முன்னுரைத்தல் ஒன்று பதியப்பட்டிருந்தது என்று கூறினார்: ஆபிரகாம் “அநேகஜாதிகளுக்கு *ஆவிக்குரிய* தகப்பனாக”வும் இருக்க வேண்டி இருந்தது. பவுல், வார்த்தைகளால் ஒரு விளையாட்டைக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். “ஜாதிகள்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *ethnos* என்பதன் ஒரு வடிவமாக உள்ளது. (இச்சொல்லில் இருந்துதான் நாம் “ethnic” என்ற வார்த்தையைத் தரவழைக்கிறோம்) - “புறஜாதியார்” என்பதற்கு *ethnos* என்பதே கிரேக்கவார்த்தையாகும். ரோமர் 4:17ல் உள்ள மேற்கோளை, “அநேக புறஜாதிகளுக்கு உன்னைத் தகப்பனாக ஏற்படுத்தினேன்” என்று நேரடியான அர்த்தத்தில் தரவழைக்க முடியும்! மெக்கார்டு என்பவர், “நாம் ஆபிரகாமுக்கு இரத்த சம்பந்தமான உறவினர்களாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, [இவ்விதமாக] தேவன் உங்களையும் என்னையும் அனுமதித்தார்” என்று அகம் மகிழ்ந்தார்!²³

முடிவுரை

பிள்ளைகள் சிலவேளைகளில் “தகப்பனாகிய ஆபிரகாம்” பற்றிப் பின்வருமாறு பாடுகின்றனர்:

தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுக்குப் பலமகன்கள் இருந்தனர்;
பலமகன்கள் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமைக் கொண்டிருந்தனர்; அவர்களில்
ஒருவன் நான்
நீங்களும் அவ்வாறே,
எனவே நாம் யாவரும் கர்த்தரைத் துதிப்போமாக!²⁴

சிறுவர்கள் இப்பாடலில் அடங்கியுள்ள ஆச்சரியமான சத்தியம் இன்னதென்று உணர்ந்தறியாமலேயே இதைப்பாடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்!

நமது பாடத்திற்குரிய வசனப்பகுதியில், நாம் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக இருப்பதற்கு விருத்தசேதனம் ஏதொன்றையும் செய்வதில்லை என்று வலியுறுத்தினார் - ஏனெனில் ஆபிரகாம் விருத்தசேதனச்சடங்கு ஏற்படுத்தப்படுவதற்குக் குறைந்தபட்சம் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டார். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமும் இதற்கு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, ஏனென்றால் ஆபிரகாம் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்குப் பலநூற்றாண்டுகள் முன்னதாகவே விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தார். இல்லை, ஆபிரகாமின் விசுவாசத்துடன் ஒப்பிடக்கூடிய விசுவாசத்தை நாம் கொண்டிருக்கையில், அவர் நமது ஆவிக்குரிய தகப்பனாக இருக்கிறார். வேறொரு இடத்தில் பவுல் இதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே. ஏனெனில் உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனைபேரோ, அத்தனைபேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்களே. யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றும் மில்லை. ... நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத் தத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள் (கலாத்தியர் 3:26-29).

நமது அடுத்தப்பாடத்தில், நாம் ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை இன்னும் நெருக்கமாக ஆராய்வு செய்வோம். இந்தப்பாடத்தை நாம் முடிக்கும் இவ்வேளையில், “ஆபிரகாம் உங்கள் தகப்பனாக இருக்கிறாரா?” என்று நான் கேட்கிறேன். அதாவது, ஆபிரகாம் கொண்டிருந்தது போன்ற விசுவாசத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் உண்மையிலேயே தேவனை நம்புகிறீர்களா? அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளவற்றை நிறைவேற்றுவார் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? ஆபிரகாமைப் போலவே நீங்களும் உங்கள் விசுவாசத்தைச் செயலாக்க மனவிருப்பதாக இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் இயேசுவில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை, அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் மூலம் (லூக்கா 6:46; மத்தேயு 7:21; மாற்கு 16:16 ஆகியவற்றைக் காணவும்) இன்னமும் வெளிப்படுத்தாமல் இருந்தால், உடனே அதைச் செய்யும்படி நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

குறிப்புகள்

¹Jim Townsend, *Romans: Let Justice Roll* (Elgin, Ill.: David C. Cook Publishing Co., 1988), 31. ²Hugo McCord, discussion of Romans 4:13-25 presented to students at Oklahoma Christian College (now University), n.d., cassette. ³இது ஈசாக்கை ஒரு பலிபீடத்தின்மீது பலியிடும்படிக்கு தேவன் ஆபிரகாமுக்குக் கட்டளை இட்டதற்கான ஒரு குறிப்பாகும். ⁴ரோமர் 4 மற்றும் கலாத்தியர் 3 ஆகியவற்றிற்கு இடையில் பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன. ரோமர் 4 பற்றிய பாடத்தைத் தொடருவதற்கு முன்பு நீங்கள் கலாத்தியர் 3ஐ வாசிக்க விரும்பலாம். ⁵விருத்தசேதனம் பற்றிய அவர்களின் எண்ணப்போக்கிற்கு, நடப்புகள் 15:1ல் யூதக்கிறிஸ்தவர்கள் சிலரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விளக்கத்தைக் காணவும். ⁶மூல மொழி வசனத்தில் “விருத்தசேதனம்” மற்றும் “விருத்தசேதனம் இல்லாமை” என்ற நேரடி அர்த்தம் வரும் வார்த்தைகளே உள்ளன. ⁷வேதாகமத்தில் நிகழ்ச்சிகள் நாள்வரிசை முறைப்படியே எப்போதும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதில்லை, ஆனால் நிகழ்ச்சிகளின் இவ்வரிசைத்தொடர் தொடர்பாக ஆபிரகாமின் வயதுகள் தரப்பட்டுள்ளன (ஆதியா கமம் 12:4; 16:3, 16; 17:1 ஆகியவற்றைக் காணவும்). ரபீத்துவ நாள்வரிசை முறைமை யின்படி, ஆதியாகமம் 15:6 மற்றும் 17ல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையில் இன்னும் அதிக நாட்கள் - இருபத்தி ஒன்பது ஆண்டுகள் - இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ⁸LXXல் “அடையாளம்” என்பதற்கு இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை ரோமர் 4:11ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அதே வார்த்தையாக உள்ளது. ⁹John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 129. ¹⁰Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 154.

¹¹Adapted from Richard A. Batey, *The Letter of Paul to the Romans*, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1969), 60. ¹²F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 108. ¹³“சந்ததி” என்பது “விதை” என்பதற்கான *sperma* என்ற வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “சந்ததிகள்” என்பது பற்றிய 4:16ன்மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹⁴ஆபிரகாமும் அவரது சந்ததியாரும் கானான் நாட்டைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள் என்பது மாத்திரமே ஆபிரகாமுக்குத் தரப்பட்டிருந்த நாடு (உடைமை) பற்றிய ஒரே வாக்குத்தத்தமாக இருந்தது. இந்த வாக்குத்தத்தம் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலகட்டத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டபடியால், இது இனியும் நிறைவேற்றப்படத் தேவையில்லை. ஒரு காலகட்டங்களில், இஸ்ரவேல் ராஜ்யமானது மத்தியதரைக்கடல் பகுதியில் இருந்து ஐப்பிராத்து நதி வரைக்கும் பரவியிருந்தது, (ஆதியா கமம் 15:18; 2 சாமுவேல் 8:3; 1 இராஜாக்கள் 8:65 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.) ¹⁵நியாயப்பிரமாணம் மோசேக்கு வெளிப்படுத்தப்படுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்னதாகவே அது ஆபிரகாமுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டாயிற்று என்று யூத போதகர்கள் வலியுறுத்தினர், ஆனால் பவுல் இதை மறுத்தார். ¹⁶*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, 1971), 228. ¹⁷W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 3. ¹⁸J. D. Thomas, *Romans*, The Living Word series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1965), 34. ¹⁹இவ்வார்த்தை NASB வேதாகமத்தில், கலாத்தியர் 3:19; 1 தீமோத் தேயு 2:14 மற்றும் எபிரெயர் 2:2; 9:15 ஆகிய வசனங்களில் “transgression[s]” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ²⁰Dave Miller, sermon presented on the *Truth in Love* television program, Fort Worth, Texas, 23 January 2002.

²¹இவ்வசனத்தில் “நியாயப்பிரமாணம்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்னால் திட்ட வட்டமான சுட்டுச்சொல் உள்ளது, எனவே பவுல் யூதர்களைப் பற்றிக் குறிப்பாகப் பேசினார். சிலர் 16ம் வசனம் இரண்டு வகைப்பட்ட இரட்சிப்பு உள்ளதென்று போதிப்பதாகக் கவதற்கு

முயற்சிசெய்துள்ளனர்: யூதர்களுக்கு ஒன்றும் புறஜாதியாருக்கு ஒன்றும். இந்த அதிகாரம் முழுவதையும் வாசித்துவிட்டு இவ்வாறான முடிவை எவரொருவரும் எவ்வாறு எடுக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இயேசுவினமீது தங்கள் நம்பிக்கையை வைத்திருந்த யூதர்களையே பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார்.²²William Baur and Roland K. Harrison, "Ishmael," *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev. ed., ed. Geoffrey Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), 2:905. ²³McCord. ²⁴Author unknown (<http://www.kiddles.com/mouseum/f033.html>; Internet; accessed 11 November 2004).